

بیانات در اجتماع بزرگ مردم قم - 27 / مهر / 1389

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمد و على اله الأتبيين الأظهرين المنتجبين الهداة المهديين المعصومين سيما بقيّة الله فى الأرضين

تبریک عرض میکنم میلاد مسعود حضرت ثامن الائمه (علیه الاف التحية و الثناء) و همچنين دهه‌ی کرامت و میلاد حضرت فاطمه‌ی معصومه (سلام الله علیهما) را. از خداوند متعال خلی سپاسگزارم که توفیق عنایت کرد بار دیگر در جمع شما مردم عزیز قم در این شهر پرخاطره و با عظمت ملاقات و دیداری داشته باشم. شهر قم شهر علم است، شهر جهاد است، شهر بصیرت است. بصیرت مردم قم یکی از آن نکات بسیار مهمی است که در طول این سی و چند سال همواره خود را نشان داده است. جالب است که پیدایش شهر قم هم ناشی بود از يك حرکت جهادی و توأم با بصیرت. یعنی خاندان اشعریون که آمدند این منطقه را محل سکونت خودشان قرار دادند، در واقع اینجا را پایگاهی کردند برای نشر معارف اهل بیت (علیهم السلام)؛ يك مجاهدت فرهنگی را در اینجا شروع کردند. اشعریون قبل از آنکه به قم بیایند، جهاد در میدان نبرد هم انجام داده بودند؛ جهاد نظامی هم کرده بودند؛ بزرگ اشعریون در رکاب جناب زیدبن علی (علیهما السلام) مبارزه کرده بود؛ لذا بود که حجاج بن یوسف بر اینها خشم گرفت و اینها مجبور شدند بیایند و این منطقه را با تلاش خود، با بصیرت خود، با دانش خود، منطقه‌ی علم قرار بدهند. همین هم موجب شد که حضرت فاطمه‌ی معصومه (سلام الله علیها) وقتی به این ناحیه رسیدند، اظهار تمایل کردند که به قم بیایند؛ به خاطر بودن همین بزرگان اشعریون. آنها رفتند از حضرت استقبال کردند، حضرت را به این شهر آوردند و این بارگاه نورانی از آن روز و از بعد از وفات این بزرگوار در این شهر نورافشانی میکند. مردم قم که پدید آورنده‌ی این حرکت عظیم فرهنگی بودند، از آن روز پایگاه معارف اهل بیت را در این شهر تشکیل دادند و صدها عالم، محدث، مفسر و مبیین احکام اسلامی و قرآنی را به شرق و غرب دنیای اسلام فرستادند. از قم، علم به اقصای خراسان و اقصای عراق و شامات رفت. این، بصیرت آن روز مردم قم است؛ که پیدایش قم بر اساس جهاد و بصیرت شد.

در دوران معاصر ما هم عیناً همین مسئله اتفاق افتاد؛ یعنی قم پایگاه برترین معارف اسلامی و الهی شد و به برکت مجاهدت و بصیرت و حضور علمای بزرگ، سرچشمه‌ای در این نقطه جوشید که شرق و غرب دنیای اسلام از آن بهره‌مند شده‌اند.

من دو مقطع مهم را یادآوری میکنم، که در این دو مقطع مهم قمی‌ها حقیقتاً نقش ایفاء کردند؛ نقشهای مؤثر و ماندگاری را مردم قم در این دو مقطع به وجود آوردند: یکی مقطع عاشورای سال 42 و پانزده خرداد که دو روز بعد از عاشورا بود. روز عاشورا در همین مدرسه‌ی فیضیه مردم قم جمع شدند، فریاد و غریو امام را شنیدند، جانهاشان را لبریز کردند و دو روز بعد که خبر دستگیری امام بزرگوار را شنیدند، در صحن مطهر اجتماع کردند. این حرکت عظیم آنها موجب شد که نهضت روحانیت به رهبری امام بزرگوارمان در حصار حوزه محبوس و محصور نماند؛ بیاید وارد جامعه شود. پیشرو این کار، قمی‌ها بودند و این کار بزرگ را انجام دادند.

مقطع دیگر، مقطع سال 56 است که عمق توطئه‌ی دشمن را در اهانت به امام بزرگوار درک کردند؛ فهمیدند مسئله چیست؛ صرفاً این نیست که خواسته‌اند به امام بزرگوار اهانتی بکنند. در شهر قم، اولین تظاهرات مردمی گسترده علیه آن حرکت خائنانه به وجود آمد. خون جوانان قمی در این خیابانها، در همین خیابان ارم، در خیابان چهارمردان بر روی زمین ریخته شد؛ جان دادند؛ با خون خودشان صدق سخن خودشان را اثبات کردند. در طول این سی سال بعد از پیروزی انقلاب، باز در همه‌ی مقاطع، این مردم مردمی هستند که با اخلاص، با صدق و صفا و با بصیرت مثال زدنی وارد میدان شدند. دشمن برای قم برنامه داشت، طرح داشت؛ اگر مردم قم بیدار نبودند، بابصیرت نبودند، طرحهای دشمنان درباره‌ی قم، طرحهای خطرناکی بود. بیداری مردم و حضور حوزه‌ی علمیه در این شهر موجب شده است که این شهر پایگاه بصیرت باشد.

مراجع بزرگی از زمان مرحوم آیه‌الله حائری - مؤسس حوزه‌ی علمیه - در این شهر حضور داشتند؛ مرحوم آیه‌الله بروجردی تا مراجع اخیر؛ مرحوم آیه‌الله گلپایگانی، مرحوم آیه‌الله اراکی، مرحوم آیه‌الله مرعشی، مرحوم آیه‌الله بهجت. امروز هم بحمدالله مراجع بزرگی در این شهر حضور دارند، فضیلتی برجسته‌ای هستند؛ حوزه‌ی علمیه مایه‌ی برکت است و این شهر صادق و دارای بصیرت و مجاهد فی سبیل الله نشان داده است که قدر حوزه را میداند، قدر روحانیت را میداند، در هنگام لازم حضور خود را نشان میدهد. و این همان شهری است که به خاطر برخاستن آن مرد بزرگ دوران، حضرت امام خمینی، پایگاه و امید انقلاب است.

وقت صحبت کردن ما در این جمع عظیم، وقت محدودی است. متأسفانه ما در راه، به خاطر محبت مردم، در خیابانها زیاد معطل شدیم؛ لذا وقت گذشت. من فقط چند جمله‌ی کوتاه عرض میکنم.

اولاً قم خاستگاه انقلاب است. مذهب‌ترین شهر کشور، پایگاه و خاستگاه بزرگترین انقلاب دوران معاصر شد. این معنایش چیست؟ این معنایش این است که همه‌ی دنیا بدانند این انقلاب، يك انقلاب دینی و مذهبی است؛ هیچ تفسیر به رأیی، هیچ تفسیر مادی‌ای از این انقلاب نمیشود کرد؛ خاستگاهش قم است؛ رهبرش يك فقیه، يك فیلسوف، يك عالم بزرگ، يك روحانی معنوی است. شناسنامه‌ی انقلاب، اینجور در همه‌ی دنیا شناخته شده است. این يك نکته است.

دنباله‌ی این نکته این است که دشمنان این انقلاب وقتی خواسته‌اند در طول این مدت به این انقلاب و این نظام صدمه‌ای وارد کنند، آماج حملات آنها چه بوده است؟ آماج حملات دشمنان، دو نقطه‌ی اساسی است: یکی دین، یکی مردم و وفاداری آنها. میدانند که اگر این انقلاب، يك انقلاب دینی نبود، قدرت مقاومت نداشت؛ چون دین است که پیروان خود را از تسلیم شدن در مقابل ظلم منع میکند، به مقابله‌ی با ظالم تشویق میکند؛ عدالت و آزادی و معنویت و پیشرفت را به زندگی انسانها پیشنهاد میکند. این، خصوصیت دین است. پس آن نظامی که بر مبنای دین باشد، معنی ندارد که تسلیم فشار و زور دشمنان و زورگویان و زیاده‌طلبان بشود. اگر عنصر دین در این انقلاب نبود، ممکن بود مسئولین انقلاب و سرکردگان انقلاب با گرفتن يك امتیازی در مقابل دشمن کوتاه بیایند و راه را برای سلطه‌ی دوباره‌ی دشمن باز کنند؛ اما چون دین ستون فقرات این انقلاب است، چنین چیزی تاکنون پیش نیامده است و بعد از این هم پیش نخواهد آمد.

درس بزرگ امام عزیز ما به ما و به همه‌ی ملت همین بود؛ به نیروی خودتان ایمان داشته باشید، در افزایش این نیرو به صورت روزافزون تلاش کنید و به خدای متعال و وعده‌ی الهی اطمینان داشته باشید؛ اگر ایستادگی کردید و با تدبیر حرکت کردید، مطمئن باشید که نصرت الهی با شما همراه است. این، خصوصیت دیندار بودن مردم و دینی بودن این انقلاب و نظام اسلامی است.

مردمی بودن، یعنی این انقلاب از سوی مردم وفادارانه مورد حمایت قرار بگیرد؛ نظام اسلامی از سوی مردم مورد تأیید و حمایت و پشتیبانی کامل قرار بگیرد. این هم در طول این مدت تأمین بوده است. اگر حضور مردم نمیبود، اگر فاصله‌ی بین مردم و نظام ایجاد میشد، نظام نمیتوانست در مقابل دشمنان مقاومتی بکند. این حضور مستحکم مردم است که پشتوانه‌ی ایستادگی مسئولان است. این، دو تا نقطه‌ی اصلی است؛ دین و مردم. لذا دشمن هم همینها را آماج حملات خود قرار داده است؛ دین را يك جور، وفاداری و اعتقاد مردم را يك جور. اینکه شما ملاحظه میکنید از سالهای دهه‌ی 60، از دوران حیات بابرکت امام، چه دشمنان بیرونی و چه مزدوران یا نوکران بی‌مزد و منت آنها از داخل، مقدسات دینی را، حقایق دینی را، بیانات اسلامی را مورد تردید و انکار قرار دادند، این يك چیز تصادفی نبوده است؛ روی این تکیه داشته‌اند. این مسئله از ماجرای سلمان رشدی آغاز شد تا فیلمهای ضد اسلام هالیوودی، تا کاریکاتورها، تا قرآن‌سوزی، تا حوادث گوناگونی که علیه اسلام در این گوشه و آن گوشه اتفاق افتاد، برای اینکه ایمان مردم را به اسلام و مقدسات اسلامی کم کنند. در داخل کشور، از طرق مختلف، پایه‌های ایمان مردم، بخصوص نسل جوان را متزلزل کنند؛ از اشاعه‌ی بی‌بندوباری و اباحیگری، تا ترویج عرفانهای کاذب - جنس بدلی عرفان حقیقی - تا ترویج شبکه‌ی کلیساهای خانگی؛ اینها کارهایی است که امروز با مطالعه و تدبیر و پیش‌بینی دشمنان اسلام دارد انجام میگیرد؛ هدفش هم این است که دین را در جامعه

ضعیف کند.

در زمینه‌ی تضعیف وفاداری مردم نسبت به نظام هم کارهای زیادی میکنند: شایعه میسازند، برای اینکه مردم را از مسئولین کشور، از رؤسای قوا مأیوس کنند. تخم بدبینی میپراکنند. هر کار شایسته‌ی باارزشی که در سطح کشور انجام بگیرد، این را در وسائل تبلیغات گوناگون مورد تردید قرار میدهند. اگر ضعفهائی هست، چند برابر میکنند و نقاط قوت را نشان نمیدهند، برای اینکه مردم را ناامید کنند، بخصوص نسل جوان را ناامید کنند. افق آینده را در مقابل نسل جوان و مردم تیره و تار نشان میدهند، برای اینکه مردم را از صحنه خارج کنند. لیکن نکته‌ی اساسی این است که دشمنان ملت ایران و دشمنان نظام اسلامی در طول این سی و دو سال، همه‌ی تلاشی را که در این دو مورد انجام داده‌اند، سرمایه‌گذاری‌های خسارتباری بوده است؛ نتیجه‌ای نگرفتند و شکست قطعی خوردند. آنها خیال میکردند میتوانند مردم را از نظام اسلامی جدا کنند. روزبه‌روز که گذشته است، می‌بینید مردم پایبندی‌شان به مسائل دینی و ارزشهای معنوی بیشتر شده است. کی در کشور ما این همه جوان در مراسم معنوی شرکت میکردند؛ در مراسم عبادی ماه رمضان، در روز عید فطر؟ این اجتماعات عظیم، این روشن‌بینی مردم در زمینه‌ی مسائل سیاسی سابقه نداشته است. بعد از اهانتی که در روز عاشورای سال 88 به وسیله‌ی یک عده تحریک شده نسبت به امام حسین انجام گرفت، دو روز فاصله نشد که مردم در روز 9 دی توی خیابانها آمدند و موضع صریح خودشان را علنی ابراز کردند. دستهای دشمن و تبلیغات دشمن نه فقط نتوانسته مردم را از احساسات دینی عقب بنشانند، بلکه روزبه‌روز این احساسات تندتر و این معرفت عمیق‌تر شده است.

بدون تردید دشمن در جدا کردن مردم از نظام اسلامی شکست خورده است. سال گذشته در انتخابات، چهل میلیون مردم کشور پای صندوقهای رأی رفتند. در واقع یک فراندوم چهل میلیونی به نفع نظام جمهوری اسلامی و به نفع انتخابات انجام گرفت؛ همین بود که دشمن را عصبانی کرد. خواستند با فتنه اثر آن را از بین ببرند، اما این را هم نتوانستند انجام دهند. مردم در مقابل فتنه هم ایستادند. فتنه‌ی سال 88 کشور را واکسینه کرد؛ مردم را بر ضد میکروبیهای سیاسی و اجتماعی‌ای که میتواند اثر بگذارد، مجهز کرد؛ بصیرت مردم را بیشتر کرد. سالهای گذشته در برخی مطبوعات کشور، بعضی افراد مدعی فهم و دانش، علیه دین، علیه مبانی اسلامی افاداتی مینوشتند؛ اینها هم در مردم اثری نکرد. این را توجه داشته باشید؛ دشمنان دو نکته‌ی اساسی را در باب دین دارند دنبال میکنند؛ چون دیده‌اند که این دو نقطه در زندگی مردم چقدر تأثیرگذار است: یکی مسئله‌ی اسلام منهای روحانیت است؛ چون دیده‌اند که روحانیت در جامعه‌ی ایرانی چه تأثیر شگرفی را به وجود آورد و بر حرکت مردم گذاشت. البته از قبل از انقلاب هم این زرمه‌ها را میکردند. حضور روحانیون در انقلاب و پیشروی آنها در انقلاب، موقتاً این معنا را از صحنه خارج کرد؛ اما باز شروع کردند. یکی هم اسلام منهای سیاست است، جدائی دین از سیاست است. اینها از جمله‌ی چیزهائی است که امروز دارند با اصرار فراوان در مطبوعات، در نوشته‌جات، در وسائل اینترنتی ترویج میکنند. مسئله برای آنها اهمیت دارد. این را توجه داشته باشیم؛ هر آنچه را که دشمن بر روی آن تکیه میکند و نقشه‌ی راه دشمن و طرح کلی دشمن بر روی آنها متمرکز است، او میتواند برای ما هم یک طرح کلی و نقشه‌ی راهی را در اختیار بگذارد. همان چیزی را که آنها آماج حمله قرار میدهند، ما باید توجه داشته باشیم و بدانیم که آنها را بایستی حفظ کنیم، باید بر روی آنها تکیه کنیم؛ حضور مردمی و معارف دینی و اسلامی. از سال 58 و 59 تحریم را علیه کشور ما شروع کردند؛ لیکن این تشدید تحریمها در واقع برای این است که روی مردم فشار بیاید و مردم از نظام اسلامی جدا شوند. خوشبختانه هم مسئولین گفتند، هم مردم اعلان کردند، هم عملاً نشان داده شد که این تحریمها به توفیق الهی اثر قابل توجهی بر زندگی مردم نخواهد گذاشت و مردم که آن زحمات و مشکلات دهه‌ی 60 و اوائل انقلاب را تحمل کردند، امروز با پیشرفتهای عظیمی که پیدا شده است، اطمینانشان بیشتر و امیدشان به آینده روشن‌تر است و در مقابل دشمن می‌ایستند و توطئه‌ی دشمن را خنثی میکنند.

برای اینکه به نماز اول وقت مؤمنین ضربه‌ای نخورد، من به طور مختصر چند اصل را برای رفتار خودمان - با توجه به نقشه‌ی دشمن - مطرح میکنم.

يك مسئله، مسئله‌ی وحدت کلمه‌ی ملی است. مخاطب این، هم خواصند، هم عامه‌ی مردم. مسئله‌ی وحدت را باید جدی گرفت. من درباره‌ی وحدت کلمه‌ی مردم خیلی صحبت کردم، يك خصوصیات و شاخصهائی هم گفتم. صرف اینکه کسی بگوید ما طرفدار وحدتیم، کافی نیست؛ شاخصهائی دارد، علامتهائی دارد.

مسئله‌ی دیگر، همبستگی روزافزون مردم و خواص با سه قوه است. همبستگی با قوای سه گانه‌ی کشور باید روزبه‌روز بیشتر شود، باید کمک بشوند؛ بخصوص قوه‌ی مجریه که بارهای زیادی را بر دوش دارد. این شایعه درست کردن و زحمات را ندیده گرفتن، به هیچ وجه صلاح کار کشور و آینده‌ی کشور نیست.

نکته‌ی سوم، تقویت ایمان دینی، تأمین نیازهای فکری و استفهامهای نسل جوان است؛ که این عمدتاً متوجه به روحانیت و حوزه‌های علمیه است. دائماً شبهه القاء میکنند؛ باید به طور دائم و به‌روز پاسخ شبهه‌ها را داد.

نکته‌ی چهارم، معرفی درست و شایسته‌ی روحانیت است؛ که این فقط وظیفه‌ی خود روحانیون نیست. روشنفکران و آگاهان میتوانند نقش روحانیت را در کشور نشان بدهند و نشان بدهند که در مقاطع حساس، روحانیت، بخصوص مراجع معظم و بزرگان حوزه‌های علمیه، از چه مشکلاتی و چه گذرگاه‌های سختی توانسته‌اند جامعه را عبور بدهند.

مسئله‌ی دیگر، تلاش جوانان برای بصیرت‌افزایی است. خود جوانها باید در این زمینه تلاش کنند. دشمن را باید شناخت، روشهای دشمن را باید شناخت؛ این کاری است که بر عهده‌ی خود جوانهاست.

نکته‌ی بعدی که برای فهرست کارهای لازم امروز ما بایستی مورد توجه قرار بگیرد، مسئله‌ی پیشرفت علم و حرکت در جهت نقشه‌ی جامع علمی کشور است؛ همین کاری که پنج شش سال است بحمدالله حرکت بهتری پیدا کرده است، پیشرفتهای خوبی انجام گرفته است. بایستی بیشتر تلاش کرد. ان‌شاءالله این حرکت، شتابنده‌تر شود. لازم است حرکت شتابنده‌ی دیگری در داخل حوزه‌های علمیه انجام بگیرد؛ که در این باره ان‌شاءالله با دوستان و برادران و خواهران عضو حوزه‌ی علمیه صحبت خواهیم کرد.

کار مهم دیگر - که مخاطب و مسئول آن، دولت است - اهتمام به رفع عوامل نارضائی و مشکل‌ساز برای مردم است: مسئله‌ی معیشت، مسئله‌ی اشتغال، مسئله‌ی سامانه‌های اداری، مسئله‌ی منصوبان دستگاه‌ها - بخصوص در سطوح بالا - مسئله‌ی شهرداری‌ها، مسئله‌ی نیروی انتظامی، که مباحثاً و مستقیماً با مردم روبه‌رو هستند و میتوانند بسیاری از مشکلات مردم را برطرف کنند یا خدای نکرده نارضائیهائی به وجود بیاید. بنابراین دستگاه‌ها در مسائل گوناگون، اهتمام و هماهنگی داشته باشند؛ هماهنگی و هم‌افزایی داشته باشند؛ اختلاف وجود نداشته باشد؛ که این هم مربوط به دستگاه‌های دولتی است.

چند جمله راجع به شهر قم عرض بکنم. قم خاستگاه انقلاب است؛ محل ولادت این حادثه‌ی عظیم و پدیده‌ی بزرگ تاریخی کشور ما و همه‌ی جهان است. نگاه بین‌المللی به قم، يك نگاه ویژه است؛ علاوه بر اینکه رفت و آمد به اینجا از کشورهای گوناگون وجود دارد. آن کسانی هم که به دلائلی، به ملاحظاتی رفت و آمد نمیکنند، نسبت به این شهر حساسیت دارند، يك نگاه ویژه‌ای دارند، حوادث این شهر را دنبال میکنند. همین اجتماع عظیم امروز شما مورد توجه قرار میگیرد. ممکن است در تبلیغات هم نیاورند، نگویند؛ اما آن کسانی که سیاست‌ساز هستند و سیاست را آنها در واقع تولید میکند، آنها می‌بینند، محاسبه میکنند و نگاه بین‌المللی دارند. بزرگترین حوزه‌ی علمیه‌ی علوم اسلامی در دنیای اسلام، در این شهر است. هیچ حوزه‌ای از حوزه‌های علمیه به عظمت حوزه‌ی علمیه‌ی قم نیست. اینجا قطب زیارتی و معنوی است؛ اینجا حرم حضرت معصومه، این بارگاه باشکوه قرار دارد؛ مسجد جمکران در اینجا بنا شده است؛ حرم امامزاده‌های گوناگون در این شهر واقع شده است؛ که هر يك از این امامزاده‌هایی که در خیابانهای قم مدفون هستند، اگر در هر شهری بودند، مرکز و محور آن شهر قرار میگرفتند. اینها همه ظرفیتهای ملی و بین‌المللی و کارکردهای این شهر مقدس است.

قم چون از دوران طاغوت مغضوب دستگاه حکومت بود، متأسفانه عقب‌افتادگی‌های مترامی دارد. این عقب‌افتادگی‌ها را باید مسئولین محترم با جدیت و سرعت برطرف کنند. البته در طول سالهای بعد از انقلاب کارهای زیادی شده است. از سال 79 به این طرف که شهر تبدیل به استان هم شده بود، اعتبارات بیشتری داده شده است. آنطوری که به من گزارش دادند، از سال 84 به بعد اوج صرف اعتبارات در این شهر بوده. بنابراین کارهای بسیار

خوبی انجام گرفته است؛ اما بایستی همه‌ی این کارها تکمیل بشود، متمیم بشود و این شهر، هم از لحاظ نیازهای مردم، هم از لحاظ چهره‌ی شهری، آنچنان که شایسته‌ی مردم قم است، پیشرفت کند. این عقب‌افتادگی‌های انباشته اگر بخواهد برطرف شود، کار سخت لازم است.

از مهمترین نیازهای این شهر، مسئله‌ی آب است؛ که از چند سال پیش این مسئله به صورت جدی تعقیب شده است، دنبال شده است. کارهای بسیار خوبی انجام گرفته است. بخش مهمی از کار انجام گرفته، که لازم است ما از دست‌اندرکاران این کار تقدیر کنیم؛ اما از مسئولین محترم این کار میخواهیم که آبی را که از راه دور و از سرچشمه‌های دز برای قم می‌آید، هرچه زودتر به قم برسانند. این نیاز اساسی و بزرگ مردم قم باید انجام بگیرد. مسئله‌ی کشاورزی قم هم مهم است. شنیدم قرار است از تهران به منطقه‌ی مسیله آب آورده شود و کشاورزی قم که یک روزی در این مناطق خیلی برجسته بود، باز هم ان‌شاءالله رونق پیدا کند.

صنایع دستی قم، بخصوص فرش نامدار قم باید مورد حمایت و تأیید قرار بگیرد، که ان‌شاءالله ما در این سفر تأکیدهای لازم را به مسئولین میکنیم.

آنچه را که من تأکید میکنم، معماری و شهرسازی قم است. امروز کارهای بزرگی در قم دارد انجام میگردد، ساخت و سازهایی انجام میگردد؛ حتماً در این معماری‌ها باید ملاحظه کنند که معماری اسلامی باشد؛ نمادهای انقلاب در این شهر، در معماری‌ها مشاهده شود؛ چون اینجا شهر اسلام و شهر انقلاب است.

نکته‌ی آخر هم این است که مسئولین محترم در این شهر اگر برای یک چیزی با همدیگر اختلاف دارند، نباید بگذارند این اختلاف با زندگی مردم تماسی پیدا کند و مردم را دچار مشکل کند. دستگاه‌های مختلفی با هم اختلافاتی دارند که ممکن است به زندگی مردم تماس پیدا کند؛ اینها را من اینجا یادداشت کرده‌ام، که دیگر ذکر نمیکنم؛ لیکن توصیه‌ی کلی من این است که همه دست به دست هم بدهند؛ مسئولین دولتی با همکاری و هم‌افزایی به مردم خدمت کنند؛ مردم هم با پشتیبانی از آنها و با این حضور عظیمی که خوشبختانه همیشه از خودشان نشان داده‌اند، بتوانند کاری را که در این برهه‌ی از زمان در این کشور انجام گرفته است، به سرانجام برسانند و فوائد آن را به دنیای اسلام نشان دهند.

پروردگارا! به محمد و آل محمد برکات خود را بر این مردم عزیز و بر همه‌ی ملت ایران نازل بفرما. پروردگارا! ما را نسبت به مجاهدتها و تلاشهای کسانی که این حرکت عظیم را تا اینجا رساندند، قدردان قرار بده. پروردگارا! به حق محمد و آل محمد ما را سربازان حقیقی اسلام قرار بده. مسئولین و خدمتگزاران عزیز کشور را توفیق و تأیید عنایت بفرما. به توفیق خود و عون و کمک خود، کمک به مردم و خدمت به مردم را در برنامه‌های آنها آسان بفرما. قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی بفرما. ما را از یاران آن بزرگوار در حضور و غیبتش قرار بده. والسلام علیکم و رحمة‌الله و برکاته